

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: Рев-508/05
Бањалука, 10.10.2006. год.

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Петра Бајића као предсједника вијећа, Драгослава Лукића и Дарка Осмића као чланова вијећа, у правној ствари тужиоца Г. С. сина Ц., Д., кога заступа пуномоћник Т. С., адвокат, Д., против тужених Р.С.-В. Р.С. и Р.С.-РУЦ Б.Л., које заступа РЈП Р.С., сједиште замјеника Д., а Ј.П. заступа његов замјеник М. Г. и умјешача на страни тужених М. Н., Д., ради утврђења носиоца станарског права, одлучујући о ревизији тужиоца против пресуде Окружног суда у Д. број Гж-644/04 од 20.5.2005. године, на сједници одржаној дана 10.10.2006. године донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Ревизија се одбацује.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац Г. С. син Ц., поднио је преко свог пуномоћника, адвоката Татјане Стојковић тужбу на дан 9.12.2003. године против тужених Републике Српске-В. Р. С. и Р. С.-Републичке управе царина Б.Л., које заступа Републичко јавно правобранилаштво Р. С., ради утврђења носиоца станарског права. У тужби је означио вриједност спора у износу од 1.000,00 КМ која није мијењана током поступка. Накнадно је у парницу ступио М. Н. у својству умјешача на страни тужених.

Првостепеном пресудом Основног суда у Д. број П-252/2004. од 5.10.2004. године утврђено је да је тужилац носилац станарског права на спорном двоипособном стану у Д., у улици Ф. В. број 30, на трећем спрату, број 41 који се састоји од двије веће и једне мање собе, кухиње оставе, ходника, купатила са WC-ом, лође, балкона и шупе, укупне стамбене површине од 75 м²; одлучено је да пресуда замјењује уговор о коришћењу стана; тужене су обавезане да тужиоцу накнаде парничне трошкове у износу од 1.506,25 КМ у року од 30 дана од дана доношења пресуде под пријетњом извршења.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Д. број Гж-644/04 од 20.5.2005. године уважене су жалбе тужених и умјешача на страни тужених, па је првостепена пресуда преиначена тако што је тужилац одбијен у цјелини са тужбеним захтјевом; тужилац је обавезан да туженима накнади парничне трошкове у износу од 400,00 КМ, а умјешачу у износу од 110,00 КМ у року од 30 дана од дана достављања преписа пресуде, под пријетњом извршења.

Тужилац је изјавио ревизију против другостепене пресуде због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права с

приједлогом да се та пресуда преиначи тако што би његовом тужбеном захтјеву било удовољено. Тражио је накнаду парничних трошкова цјелокупног поступка.

Тужени и умјешач на њиховој страни доставили су одговоре на ревизију.

Одлучено је као у изреци из ових разлога.

Чланом 237. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 58/03, 85/03 и 74/05, - у даљем тексту: ЗПП) прописано је да ревизија није дозвољена ако вриједност дијела пресуде не прелази износ од 10.000 КМ (став 2.); да изузетно Врховни суд Р. С. може дозволити ревизију у свим предметима ако оцијени да би одлучивање по ревизији било од значаја за примјену права у другим случајевима (став 3).

Из изложеног произилази да означена вриједност предмета спора у овој правној ствари не прелази износ од 10.000 КМ. Како суд није нашао да би одлучивање по ревизији било од значаја за примјену права у другим случајевима, ревизија тужиоца је одбачена као недозвољена на основу члана 247. у вези са чланом 237. став 2. и 3. ЗПП.

Предсједник вијећа
Петар Бајић